

LUX FILM DAYS

3 ΤΑΙΝΙΕΣ
24 ΓΛΩΣΣΕΣ
28 ΧΩΡΕΣ

© Sophia Olsson

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΣΑΜΙ (SAMEBLØD)

Μια ταινία της Amanda Kernell
Σουηδία, Νορβηγία, Δανία

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΣΑΜΙ (SAMEBLOD)

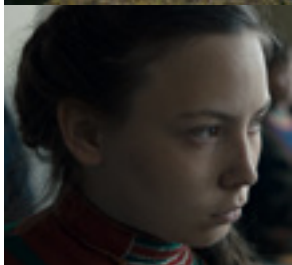
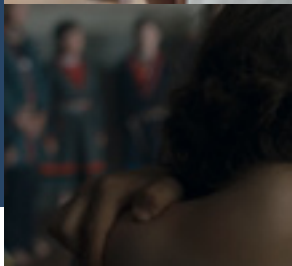
ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ AMANDA KERNELL

Μια ηλικιωμένη γυναίκα συνοδεύει τον γιο της στον τόπο καταγωγής της, στο βόρειο τμήμα της Σουηδίας, για την κηδεία της αδερφής της. Δεν έχει καμία διάθεση να ξαναβρεί την οικογένεια και την κοινότητά της, που τις εγκατέλειψε σε πολύ νεαρή ηλικία. Φτάνοντας εκεί, οι αναμνήσεις επιστρέφουν: μόλις είχε μπει στην εφηβεία όταν υπέστη διάφορους εξευτελισμούς από συντηρητικούς Σουηδούς, πάλεψε να αναγνωριστεί ως ισότιμη και κατέληξε να αλλάξει ταυτότητα για να αποφύγει ένα μέλλον χωρίς καμία προοπτική. Μετά από όλα αυτά τα χρόνια, η αποκήρυξη της καταγωγής της της φαίνεται ψέμα απέναντι στον ίδιο της τον εαυτό.

ΕΝΑ ΕΙΔΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

Στην ταινία της Amanda Kernell δεν υπάρχει καμία γραπτή ένδειξη για τον τόπο στον οποίο διαδραματίζεται η ταινία, του τύπου «Λαπωνία, 1930». Εναπόκειται στον θεατή να διατυπώσει υποθέσεις σχετικά με την περιοχή αυτή και την κοινότητα που ζει εκεί, αναμφίβολα σχεδόν άγνωστη στην πλειονότητα του ευρωπαϊκού κοινού. Φυσικά, η έναρξη, με την επιστροφή της ηλικιωμένης γυναίκας στην ιδιαίτερη πατρίδα της, παραπέμπει στην εποχή μας (μοντέρνο αυτοκίνητο, φόρεμα λεοπάρ κ.λπ.), αλλά το παρατεταμένο φλας μπακ, που αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος της ταινίας, δεν έχει ρητή υπόσταση στον χωροχρόνο.

Η Christina επιστρέφει στην εφηβεία της, την εποχή που το όνομά της ήταν Elle Marja. Βρισκόμαστε λοιπόν σε μια οικογένεια νομάδων ντυμένων με παραδοσιακές φορεσιές: εκτροφείς ταράνδων. Τα δύο κορίτσια πρέπει να πάνε σε οικότροφείο για να λάβουν σουηδική εκπαίδευση: η χρήση της μητρικής τους γλώσσας, που είναι η γλώσσα των Σάμι, είναι απαγορευμένη. Η πιο μικρή, η Njenna, βιώνει τη γεωγραφική και πολιτισμική αποξένωση με σπαραγμό. Η μεγάλη αδελφή, η Elle Marja, βλέπει την εκπαίδευση —κυρίως την επαφή με τα βιβλία— ως ευκαιρία να χειραφετηθεί. Η χειραφέτηση αυτή έχει τεράστια σημασία στα μάτια της γιατί υποφέρει από τον εξοστρακισμό που της επιβάλλουν οι Σουηδοί. Πράγματι, οι νέοι που εργάζονται στην περιοχή γύρω από το σχολείο βρίζουν τους μικρούς Σάμι, αναγνωρίζοντάς τους από τις παραδοσιακές φορεσιές και το σχετικά μικρό ύψος τους. Γενικά, βλέπουν τα παιδιά αυτά σαν τοπική ατραξιόν. Η Christina, η λεπτοκαμωμένη και ξανθιά δασκάλα, τους μαθαίνει ένα κείμενο για να καλωσορίσουν προσκεκλημένο από την Ουψάλα: «είμαι ένα μικρό παιδάκι φτωχό αλλά ευτυχισμένο...». Οι εν λόγω προσκεκλημένοι δεν είναι, όπως έλπιζαν μερικά παιδιά, ο βασιλιάς ή η βασίλισσα της Σουηδίας, αλλά ένας επιστήμονας, ένας φωτογράφος και μία «διαμεσολαβήτρια». Ο πρώτος έρχεται για να συλλέξει ανθρωπομετρικά δεδομένα (περίμετρος κρανίου, μήκος μύτης κ.λπ.), ο δεύτερος φωτογραφίζει τον γενικό σωματότυπο των παιδιών που ποζάρουν γυμνά και η κυρία καλοπιάνει τα παιδιά εκφράζοντας τον θαυμασμό της για τις φορεσιές τους, την απαλότητα των μαλλιών τους («που δεν είναι καθόλου κατσάρá»), όπως λέει) ή αποσπώντας την προσοχή της δασκάλας τη δύσκολη στιγμή που η αιδώς της Elle Marja δοκιμάζεται. Η Elle Marja είναι η πιο μεγάλη από τα παιδιά και πρέπει να δώσει το καλό παράδειγμα, αλλά δεν παύει να είναι έφηβη. Γι' αυτό βιώνει το ζεγύμνωμα σαν ταπείνωση: οι επισκέπτες δεν ήρθαν να συναντήσουν νεαρούς σουηδούς πολίτες, κάθε άλλο· ήρθαν για να εξετάσουν τους εκπροσώπους μιας εθνοτικής ομάδας, όπως εξετάζει κανείς ένα κοπάδι ζώων. Η αίσθηση ότι σε αντιμετωπίζουν σαν ζώο δεν υποχωρεί: η Elle Marja, μετά από μια ακόμα προσβολή που εκτοξεύουν κάποιοι νεαροί («έχουν παραμείνει σε ένα κατώτερο στάδιο της εξέλιξης»), αγανακτεί και απαιτεί να της ζητήσουν συγγνώμη. Αντί γι' αυτό, υφίσταται την πιο ακραία προσβολή: τα αγόρια

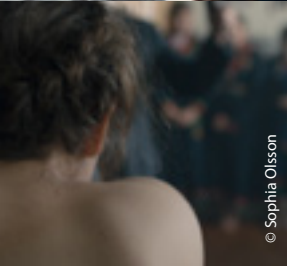

© Sophia Olsson

την πετάνε χάμω και τη σημαδεύουν όπως τους τaráνδους, με μια κοψιά στο αυτί...

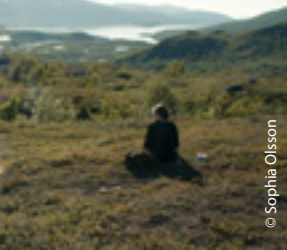
Διακαής πόθος της Elle Marja είναι να φύγει μακριά από την περιοχή αυτή, όπου η μοίρα των Σάμι είναι ο στιγματισμός και η περιφρόνηση. Εκφράζει την επιθυμία να συνεχίσει το σχολείο στην Ουψάλα, αλλά η δασκάλα αρνείται να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες, με το επιχείρημα ότι οι μικροί Σάμι δεν έχουν τις ίδιες ικανότητες με τους μικρούς Σουηδούς και ότι δεν θα τα κατάφερναν να επιβιώσουν στην πόλη.

© Sophia Olsson

Όλα αυτά τα στοιχεία δείχνουν μια επίφαση καλοσύνης από την πλευρά των Σουηδών απέναντι στους Σάμι: τους κρατάνε σε μια ανυπόφορη ενδιάμεση κατάσταση. Από τη μια μεριά, τα παιδιά φοιτούν στο σχολείο, γεγονός που είναι σίγουρα θετικό, και έρχονται (έστω και λίγο) σε επαφή με τον πολιτισμό, για παράδειγμα όταν η δασκάλα δίνει ένα βιβλίο στην Elle Marja. Από την άλλη, όμως, τα κάνουν να πιστεύουν ότι είναι πράγματι αλλιώςτικα και ανίκανα να ζήσουν μια μοντέρνα ζωή! Και σε αυτό το σημείο, οι Σάμι εξομοιώνονται με ζώα η επιβίωση των οποίων εξαρτάται αποκλειστικά από την προσκόλληση στο δικό τους περιβάλλον.

ΑΛΛΑΓΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

© Sophia Olsson

Για να ξεφύγει από ένα μέλλον που η οικογένειά της έχει προδιαγράψει για την ίδια, αλλά και από τους Σουηδούς που θέλουν να την κρατήσουν σε αυτή την κατάσταση του ατόμου δεύτερης κατηγορίας, η Elle Marja δεν έχει άλλη επιλογή από το να αλλάξει ταυτότητα: να αλλάξει όνομα (δεν είναι τυχαίο που παίρνει το όνομα της δασκάλας της: Christina Lajler)· να βγάλει την παραδοσιακή φορεσιά της για να φορεστεί συνηθισμένα ρούχα, να κάψει, στη συνέχεια, τη φορεσιά της, σημάδι ότι δεν υπάρχει γυρισμός· και βέβαια να μη μιλά πια τη γλώσσα των Σάμι. Στο τέλος, θα φτάσει μέχρι και να σφάξει έναν τάρανδο, σε ένα ξέσπασμα θυμού αλλά και σε μια κίνηση οριστικής απάρνησης της ζωής της. Όλα όσα συμβαίνουν δίνουν την εντύπωση ότι η ατομική ταυτότητα της Elle Marja είναι ισχυρότερη από την πολιτισμική της ταυτότητα, σαν να υπάρχει σύγκρουση ανάμεσα στις δύο ταυτότητες και η δεύτερη να εμποδίζει την πρώτη να αναπτυχθεί.

© Sophia Olsson

Ωστόσο, στην πράξη δεν είναι τόσο απλό. Αν και αλλάζει όνομα, φορεσιά και γλώσσα, η εμφάνισή της προδίδει ότι είναι «Λαπώνισσα», όπως την αποκαλούν οι Σουηδοί, ένας όρος που ηχεί υποτιμητικά στα αυτιά των Σάμι. Ακόμη και όσα συμβαθνικου δίνου την εντύπωση ότι ο Niklas, που την προσκάλεσε στα γενέθλιά του, και οι φίλοι του, δεν τους ξεγελά η ψεύτικη ταυτότητά της. Πράγματι, στην Ουψάλα

η Elle Marja πιστεύει ότι όλα μπορεί να αλλάξουν και να γίνει αποδεκτή όπως κάθε άλλο κορίτσι ή σχεδόν... Αρχικά γίνεται δεκτή, με αρκετή ψυχρότητα βέβαια, αλλά πάντως εξασφαλίζει στέγη στους γονείς του Niklas· πηγαίνει στο σχολείο, κι ακόμη και αν αποτελεί παραφωνία ανάμεσα στα απαράλλαχτα ξανθά και λεπτά νεαρά κορίτσια, μοιάζει να αποκτά μια φίλη. Ωστόσο, η αμφιβολία καιροφυλακτεί: είναι πράγματι η ίδια η νεαρή Christina που προκαλεί τη συμπάθεια ή μήπως πηγή έλξης είναι ο εξωτισμός της; Η σκηνή όπου μια φίλη του Niklas της ζητά να τραγουδήσει ένα joik (παραδοσιακό τραγούδι των Σάμι) είναι, ως προς αυτό, εξαιρετικά αποκαλυπτική. Ακόμη και σε μια γιορτή γενεθλίων στην πόλη, η Christina μοιάζει σαν εθνολογικό αξιοπερίεργο.

Τελικά θα της ζητήσουν να φύγει από το σπίτι του Niklas και να καταβάλει διδάκτρα: τώρα είναι η φτώχεια της, ακόμη περισσότερο και από τις καταβολές της, που προβάλλει σαν βολική δικαιολογία για την απόρριψη της από τους αστούς της Ουψάλα. Λες και η απόρριψη αυτή αποκτά πιο πολιτισμένο χαρακτήρα στις πόλεις, γίνεται λιγότερο ωμή απ' ό,τι στην ύπαιθρο...

Η Elle Marja θα τα καταφέρει, ωστόσο, να γίνει μια κανονική Christina (με αυτό το όνομα την αποκαλεί ο γιος της): με την ασημένια ζώνη του πατέρα της θα μπορέσει να χρηματοδοτήσει τις σπουδές της. Η ταινία δεν μας δείχνει τη συνέχεια, αλλά μπορούμε να εικάσουμε ότι η αποφασιστικότητα της Elle Marja και η ικανότητά της να προσαρμόζεται,

που προκύπτει από διάφορα παραδείγματα (η αντίστασή της στους νεαρούς που την περιφρονούν, η τόλμη της να πάει στον χορό με κλεμμένο φόρεμα, ο τρόπος που μιμείται τους Σουηδούς, όπως όταν σηκώνει το μικρό της δάχτυλο για να πει τον καφέ), θα κάνουν τα υπόλοιπα.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ

Για τον θεατή, η σύγκρουση ταυτοτήτων που ενσαρκώνει η Elle Marja - Christina είναι προφανής, και προκαλεί απορία πώς είναι δυνατόν να θέλει να περάσει στο στρατόπεδο του καταπιεστή. Το νεαρό κορίτσι φαίνεται να μην αντιλαμβάνεται το παράδοξο που συνιστά το να υψίσταται τη συκοφάντηση, τον στιγματισμό, τη βία των Σουηδών και, ταυτόχρονα, να θέλει να είναι σαν κι αυτούς, να ανήκει στην κοινότητά τους ενάντια στη δική της. Ηλικιωμένη πια, δεν παύει να απορρίπτει αναφανδόν τις καταβολές της: είναι απρόθυμη να συνοδεύσει τον γιο της, δεν θέλει να ακούσει παραδοσιακά joik, προσποιείται ότι δεν καταλαβαίνει τη γλώσσα των Σάμι και αρνείται να φιλοξενηθεί από την οικογένεια έστω και για μία νύχτα. Προτιμά να πάει στο ξενοδοχείο με τους τουρίστες, όπου ανταλλάσσει λίγες κουβέντες με ορισμένους ανάμεσά τους οι οποίοι παραπονούνται για τον θορύβο που κάνουν οι εκτροφείς ταρανδών με τις μοτοσικλέτες τους και διερωτώνται αν έχουν καν το δικαίωμα να ρυπαίνουν το φυσικό καταφύγιο.

Το να βρίσκεται στην ιδιαίτερη πατρίδα της και να είναι αντιμέτωπη για μια ακόμα φορά με τα υποτιμητικά σχόλια των Σουηδών για τους Σάμι φέρνει στη μνήμη της το παρελθόν και λειτουργεί εντέλει ως καταλύτης κλοντάς τη να συνειδητοποιήσει τη σύγκρουση ταυτοτήτων. Η Christina ψεύδεται για τις καταβολές της (ισχυρίζεται ότι κατάγεται από το Småland), συμφωνεί με αυτά που λένε περιφρονητικά οι τουρίστες και επαυξάνει, και αυτό το ψέμα που λέει στους άλλους τής φαίνεται ξαφνικά σαν ψέμα απέναντι στον εαυτό της... και ξεσπά σε κλάματα. Τότε γίνεται ξανά η Elle Marja: επιστρέφει στην εκκλησία, ανοίγει το φέρετρο της Njenna για να σκύψει αποπάνω της και να της ζητήσει συγγνώμη. Στη συνέχεια βγαίνει από την εκκλησία για να ανέβει στο βουνό: είναι μια συγκινητική εικόνα να βλέπει κανείς αυτή την αναμαλλιασμένη ηλικιωμένη γυναίκα να ακολουθεί τη διαδρομή που έκανε παιδί για να φτάσει στην κορφή και να αγναντέψει το τοπίο. Ξαναβλέπει επιτέλους τη γη της, ακούει το κοπάδι και προχωράει μες στον καταυλισμό, που είναι πια γεμάτος από μοτοσικλέτες και τετράτροχες μηχανές.

Η ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Με τη χρήση των φλας μπακ, το παρελθόν της Elle Marja παραμένει αγκυρωμένο στο παρόν. Αυτή η αντιπαράθεση προσλαμβάνει διάφορες μορφές. Υπάρχει συγκεκριμένα μια σκηνή που επαναλαμβάνεται στο παρελθόν και στο παρόν. Η Elle Marja είχε αποκαλέσει την ίδια της την αδελφή «βρομο-Λαπωνίσσα» όταν εκείνη πήγε να την αναζητήσει όσο φλερτάριζε με τον Niklas: το νόημα της βρισιάς ήταν να καταλάβουν ο Niklas και όλοι οι παριστάμενοι ότι η ίδια δεν ήταν Σάμι. Στη συνέχεια η έφηβη έρχεται και σκύβει στο προσκεφάλι της αδελφής της για να δικαιολογηθεί, αλλά η Njenna προσποιείται την πεθαμένη. Η σκηνή επαναλαμβάνεται στο παρόν: Η Elle Marja ζητά συγχώρεση σκύβοντας πάνω από το πρόσωπο της αδελφής της, συγχώρεση για την απόρριψη, τη φυγή, την περιφρόνηση, αλλά αυτή τη φορά η Njenna είναι πράγματι νεκρή.

Η αντιπαράθεση ανάμεσα στο παρελθόν και στο παρόν αντικατοπτρίζει επίσης την αντίθεση ανάμεσα στην παράδοση και τον νεωτερισμό, τις δύο τάσεις που ενσαρκώνουν οι δύο αδελφές. Η Njenna παρέμεινε πιστή στην παράδοση και ο επικηδεύς στη μνήμη της είναι ουσιαστικά ένας ύμνος για τον πολιτισμό των Σάμι: την αγάπη για το joik και την ποιμενική ζωή — όλα όσα απαρνήθηκε η Elle Marja. Ωστόσο, η σύγχρονη ζωή έχει φτάσει στους εκτροφείς ταρανδών, οι οποίοι χρησιμοποιούν πλέον μοτοσικλέτες και τετράτροχες μηχανές, με αποτέλεσμα να είναι θορυβώδεις και οχληροί για τους τουρίστες που αναζητούν ησυχία. Η παράδοση που έχουν διατηρήσει τους καθιστά πόλο έλξης για τους τουρίστες —η Elle Marja το κατάλαβε πολύ νωρίς, όταν φώναζε ότι δεν θέλει να γίνει ζώο σε τσίρκο—, ο νεωτερισμός τους μετατρέπει σε εμπόδια που χαλάνε το τοπίο και την ησυχία. Καμία από τις δύο επιλογές δεν είναι ικανοποιητική, αλλά η σουηδική κυριαρχία, κοινωνική, πολιτική και πολιτιστική, φαίνεται να μην έχει αφήσει άλλη επιλογή στον λαό των Σάμι.

ΣΗΜΕΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

Εκτός από τα στοιχεία της ανάλυσης που εκτίθενται παραπάνω, αρκετές πτυχές της ταινίας *Το αίμα των Σάμι* αξίζει να μας προβληματίσουν περαιτέρω.

- Το ζήτημα των μειονοτήτων αφορά βέβαια την Ευρώπη. Μολονότι, ευτυχώς, δεν υπάρχουν πλέον τόσο ακραίες καταστάσεις όπως η βία απέναντι στους Σάμι που δείχνει η ταινία, είναι προφανές ότι μπορούμε να εντοπίσουμε κοινά στοιχεία ανάμεσα στην ταινία και σε σημερινές καταστάσεις. Γνωρίζετε τέτοια στοιχεία;
- Αντιπαραβάλλοντας τους χαρακτήρες της Elle Marja και της Njenna, η ταινία αντιπαραθέτει το νεωτερικό στοιχείο με την παράδοση. Οι δύο αυτές επιλογές μοιάζουν ασυμβίβαστες. Πιστεύετε ότι υπάρχει ένας τρίτος, ενδιάμεσος, δρόμος; Μπορείτε να αναφέρετε σχετικά παραδείγματα;
- Η προσωπικότητα της Njenna, που επιλέγει να συνεχίσει τον τρόπο ζωής των προγόνων της, φαίνεται να συγχέεται με την ιδιαιτερότητα του πολιτισμού των Σάμι. Πρέπει κανείς να αποστασιοποιηθεί από τις καταβολές του για εκφράσει πλήρως αυτό που είναι;
- Οι τελευταίες εικόνες της ταινίας δείχνουν την Elle Marja γριά, αναμαλλιασμένη, να προχωρά ανάμεσα στις σκηνές του καταυλισμού. Οι εικόνες αυτές θα μπορούσαν να παραπέμπουν σε μια γριά Ινδιάνα σε έναν ινδιάνικο καταυλισμό της Αμερικής. Μπορεί κανείς να συγκρίνει τη μοίρα των ινδιάνικων φυλών της Αμερικής με τη μοίρα των Σάμι;

Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥΣ

Μετά την περσινή διοργάνωση, που σηματοδότησε τη δέκατη επέτειο της πρωτοβουλίας, το LUX FILM PRIZE (*) εξακολουθεί να αγκαλιάζει μια εντυπωσιακή ποικιλία κινηματογραφικών ειδών και αφηγήσεων μέσα από τις ταινίες ταλαντούχων νεαρών ευρωπαϊών σκηνοθετών και σκηνοθετριών. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει την τιμή να παρουσιάσει τις τρεις διαγωνιζόμενες ταινίες για το LUX FILM PRIZE 2017:

120 ΧΤΥΠΟΙ ΤΟ ΛΕΠΤΟ (*120 battements par minute*), ταινία του Robin Campillo, Γαλλία

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΣΑΜΙ (*Sameblod*), ταινία της Amanda Kernell, Σουηδία, Νορβηγία, Δανία

ΓΟΥΣΤΕΡΝ (*Western*), ταινία της Valeska Grisebach, Γερμανία, Βουλγαρία, Αυστρία

Οι ταινίες πραγματεύονται ευφυώς και εν θερμώ θέματα της επικαιρότητας και αποτυπώνουν όσα αντιμετωπίζει η Ευρώπη αυτή τη στιγμή. Δείχνουν πρόσωπα που με μάτια ορθάνοιχτα ανακαλύπτουν τον κόσμο που τα περιβάλλει, προσπαθώντας να κατανοήσουν την πραγματικότητα, τις κοινωνίες και τις κοινότητες στις οποίες ανήκουν. Οι ιστορίες μας, φωτισμένες μέσα από τη συγκίνηση του σινεμά, αναδεικνύουν την ποιότητα και την πολυμορφία του ευρωπαϊκού κινηματογράφου, όπως και τον σημαντικό του ρόλο στην οικοδόμηση κοινωνικών αξιών και πολιτισμικών κοινοτήτων. Σας προσκαλούμε να δείτε τις ταινίες στο πλαίσιο της έκτης διοργάνωσης LUX FILM DAYS (**).

(*) ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ
ΒΡΑΒΕΙΟ LUX
(**) ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΗΜΕΡΕΣ LUX

LUX FILM PRIZE

Ο πολιτισμός διαδραματίζει θεμελιώδη ρόλο στην οικοδόμηση των κοινωνιών μας.

Στο πνεύμα αυτό, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καθιέρωσε το 2007 το LUX FILM PRIZE. Επιδιώξή του είναι να ενισχύσει τη διανομή ευρωπαϊκών ταινιών σε όλη την Ευρώπη και να δώσει έναυσμα για διάλογο σε ευρωπαϊκό επίπεδο πάνω σε μείζονα κοινωνικά ζητήματα.

Το LUX FILM PRIZE αποτελεί μια μοναδική πρωτοβουλία. Ενώ οι περισσότερες ευρωπαϊκές συμπαραγωγές προβάλλονται μόνο στη χώρα προέλευσής τους και σπάνια διανέμονται σε άλλες χώρες, ακόμη και εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης, το LUX FILM PRIZE δίνει σε τρεις ευρωπαϊκές ταινίες την εξαιρετική ευκαιρία να υποτιτλιστούν στις 24 επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

Η νικήτρια ταινία του LUX FILM PRIZE θα αναδειχθεί με ψηφοφορία από τους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και θα ανακοινωθεί στις 15 Νοεμβρίου 2017.

LUX FILM DAYS

Το LUX FILM PRIZE οδήγησε στη διοργάνωση των LUX FILM DAYS. Από το 2012, οι τρεις ταινίες που διαγωνίζονται για το LUX FILM PRIZE προβάλλονται για το ευρύτερο ευρωπαϊκό κοινό κατά τη διάρκεια των LUX FILM DAYS.

Με τις LUX FILM DAYS σάς προσκαλούμε σε μια αξέχαστη πολιτισμική εμπειρία που υπερβαίνει τα σύνορα. Από τον Οκτώβριο έως τον Δεκέμβριο, θα μπορείτε να συναντηθείτε με κινηματογράφοφιλους από όλη την Ευρώπη για να παρακολουθήσετε τις προβολές των τριών ταινιών σε μία από τις 24 επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μην παραλείψετε να ψηφίσετε την αγαπημένη σας ταινία στην ιστοσελίδα μας luxprize.eu ή στη σελίδα μας στο Facebook!

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ

Το Βραβείο Κοινού απονέμεται στην ταινία που επιλέγουν οι θεατές στο πλαίσιο του LUX FILM PRIZE. Μην παραλείψετε να ψηφίσετε μία από τις τρεις ταινίες πριν από τις 31 Ιανουαρίου 2018! Ίσως να έχετε την ευκαιρία να παραστείτε στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Κάρλοβι Βάρη τον Ιούλιο του 2018 —μετά από πρόσκληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου— και να ανακοινώσετε τον τίτλο της ταινίας που θα βραβευτεί με το Βραβείο Κοινού.

ΔΕΙΤΕ,
ΣΥΖΗΤΗΣΤΕ
ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΤΕ!

@luxprize

#luxprize

LUX
PRIZE
.EU

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Amanda Kernell

ΣΕΝΑΡΙΟ: Amanda Kernell

ΠΑΙΖΟΥΝ: Lene Cecilia Sparrok, Mia Erika Sparrok, Maj Doris Rimpi, Julius Fleischanderl, Olle Sarri, Hanna Alström, Malin Crépin, Andreas Kundler, Ylva Gustafsson

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: Sophia Olsson, Petrus Sjövik

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: Lars G. Lindström

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Nordisk Film Production Sverige AB, Bautafilm AB, Digipilot AS, Nordisk Film Production A/S, Sveriges Television AB - SVT

ΕΤΟΣ: 2016

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 110'

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ : Δράμα

ΧΩΡΕΣ: Σουηδία, Νορβηγία, Δανία

ΓΛΩΣΣΕΣ: Σουηδικά, σάμι

ΔΙΑΝΟΜΗ: LevelK

Το χειρόγραφο ολοκληρώθηκε τον Αύγουστο του 2017.

© Sophia Olsson

© Sophia Olsson